

Vergaderjaar 1986–1987

19 785

Regels met betrekking tot het consumenten-krediet (Wet op het consumentenkrediet)

A

TEKST VAN HET VOORSTEL VAN WET, ZOALS VOORGELEGD AAN DE RAAD VAN STATE EN VOOR ZOVER NADIEN GEWIJZIGD**Artikel 1, onder j**

j. *Kredietvergoeding*: alle beloningen en vergoedingen, in welke vorm ook, die de kredietgever ter zake van een krediettransactie bedingt, in rekening brengt of aanvaardt;

Artikel 4, eerste lid, onder h

h. die bestaan uit belening van ter beurze genoteerde effecten, mits de krediet som de waarde van de betrokken effecten niet te boven gaat;

Artikel 8

Het bepaalde in de artikelen 230 tot en met 232 en 235, 236 en 237, tweede lid, van de gemeentewet is mede van toepassing ten aanzien van de in het vorige artikel bedoelde beslissingen van gedeputeerde staten.

Artikel 12

In dit artikel luidde onderdeel c:
c. de kredietverlening niet voldoende deskundig zal plaatsvinden;
het huidige onderdeel c werd aangeduid als onderdeel d.

Artikel 14, derde lid

3. Met betrekking tot een beslissing als bedoeld in het eerste lid

waarbij wordt afgeweken van een aanvraag om een vergunning is artikel 13 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 15, tweede lid

2. Voor zover bij een beslissing als bedoeld in het eerste lid het verzoek van de vergunninghouder niet wordt ingewilligd is artikel 13 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 16

In het *eerste lid* stond voor «aanwijzing»: schriftelijke; onderdeel c van dat lid luidde:

c. wiens kredietverlening niet voldoende deskundig plaatsvindt; het huidige onderdeel c werd aangeduid als onderdeel d,

het *vierde lid* luidde:

4. met betrekking tot het geven van een aanwijzing is artikel 13 van overeenkomstige toepassing.;

in het *vijfde lid* stond voor «aanwijzing»: schriftelijke.

Artikel 17

In het *eerste lid*, onder e, stond na «onder curatelestelling»: door de rechter is uitgesproken;

Het *derde lid* luidde:

3. Artikel 13 is van overeenkomstige toepassing met betrekking tot een beschikking als bedoeld in het eerste of tweede lid.

Artikel 20

In de tweede volzin stond in plaats van «door Onze Minister»: door of vanwege Onze Minister.

Artikelen 21, derde lid, en 22, eerste lid

In deze bepalingen stond in plaats van «Onze Minister»: de (De) houder van het register.

Artikel 26

De tweede volzin van het *eerste lid* luidde:

Onze Minister stelt in het belang van een goede voorlichting regels ten aanzien van die bekendmaking;

in het *tweede lid* stond in plaats van «bij de maatregel»: door Onze Minister.

Artikel 27, tweede lid

2. Onze Minister kan, ten einde een zorgvuldige kredietbemiddeling te bevorderen, regels stellen ter zake van de beloning of vergoeding, bedoeld in het eerste lid, alsmede ter zake van de wijze van uitbetaling daarvan.

Artikel 28, eerste lid

In de eerste volzin stond in plaats van «meer dan tweeduizend gulden»: ten minste twee duizend gulden.

Artikel 35

Het eerste lid luidde:

1. Onze Minister stelt, ten einde het aanvaarden door kredietgevers van te grote risico's tegen te gaan, de ten hoogste toegelaten kredietvergoeding vast en geeft daarbij regels betreffende de tijdstippen waarop de kredietvergoeding in rekening wordt gebracht.

Het derde lid luidde:

3. Onze Minister bepaalt, bij de vaststelling ingevolge het eerste lid, dat ter zake van krediettransacties, waarbij de kredietvergoeding variabel is, geen vergoeding als bedoeld in artikel 34, onder c, is toegelaten.

Artikel 39, eerste lid

1. Onze Minister kan in het belang van een goede voorlichting regels stellen ten aanzien van de inhoud van schriftelijke mededelingen aangaande het uitstaand saldo en de hoogte van de kredietvergoeding, welke gedurende de looptijd van de krediettransactie door de kredietgever aan de kredietnemer worden verstrekt.

Artikel 46

In het eerste lid, onder c, ontbrak de vermelding van de vindplaats van de Faillissementswet;

de eerste volzin van het tweede lid luidde: Onze Minister kan bepalen dat de vergoeding voor schuldbemiddeling voor ingevolge het eerste lid, onder d, aangewezen personen of categorieën van personen niet meer mag bedragen van een door hem te bepalen percentage van het bedrag van de schulden, voor zover daaromtrent een regeling is tot stand gekomen, dat de vergoeding niet meer mag bedragen dan de kosten van de bemiddeling, alsmede dat geen vergoeding mag worden bedongen, in rekening gebracht of aanvaard indien geen regeling is tot stand gekomen.

Artikel 47

In het tweede lid stond in plaats van «5 en 29 tot en met 73»: 2, 3, 5 en 29 tot en met 73.

Artikelen 48 tot en met 54

In deze artikelen werd «de adviescommissie» steeds met een hoofdletter A gespeld.

Artikel 48, derde lid

3. Onze Minister hoort de Adviescommissie in elk geval over de ontwerpen van krachtens deze wet vast te stellen algemene maatregelen van bestuur en de ontwerpen van door Onze Minister krachtens deze wet vast te stellen regelingen.

Artikel 61, derde lid

3. Met betrekking tot een beslissing tot verlening of intrekking van een ontheffing als bedoeld in het eerste lid anders dan overeenkomstig een aanvraag is artikel 13 van overeenkomstige toepassing.

Artikel 62, tweede en derde lid

2. De voordracht voor een algemene maatregel van bestuur als bedoeld in de artikelen 3, derde lid, 10, eerste lid, 25, eerste lid, 28, derde lid, en 54 wordt gedaan door Onze Minister, in overeenstemming met Onze Minister van Financiën.

3. Een ministeriële regeling als bedoeld in de artikelen 4, eerste lid, onder a, 20, tweede lid, 22, tweede lid, 24, tweede lid, 26, eerste, tweede en vierde lid, 27, tweede lid, 35, eerste lid, en 39, eerste lid) wordt vastgesteld door Onze Minister, in overeenstemming met Onze Minister van Financiën.

Artikel 65

In dit artikel ontbrak de vermelding van de vindplaats van de Wet op de economische delicten.

TEKST VAN DE MEMORIE VAN TOELICHTING, ZOALS DIE AANHANGIG IS GEMAAKT BIJ DE RAAD VAN STATE, VOOR ZOVER NADIEN GEWIJZIGD.

I. ALGEMEEN

1.1.5 (Wet op het consumptief geldkrediet), negende alinea, laatste volzin:

Deze problemen hebben aanleiding gegeven tot het voorbereiden van een voorstel van wet tot wijziging van de zoëven genoemde wijzigingswet, dat recentelijk naar de Raad van State is gezonden.

1.2.3.3 (Kredietbemiddelaars), laatste alinea

in plaats van «provisiebetaling in termijnen» stond hier: provisiebetaling over meerdere termijnen

2.2.3 (Resultaten van het SWOKA-onderzoek), vierde alinea, de op drie na laatste volzin:

in plaats van «(meer dan een krediet)» stond hier: (meerdere kredieten).

4.1.1.3 (overige kredietgevers)
De op een na laatste alinea ontbrak.

4.1.2.1 (grensbedrag) eerste alinea
Onder erkenning van het feit dat het bepalen van de hoogte van een grensbedrag een enigszins willekeurige aangelegenheid is, heeft het kabinet toch besloten voor de onderhavige wet eenzelfde bovengrens vast te stellen als de WCGK thans kent, namelijk f 40 000 (artikel 3, eerste lid). Het past in het kader van een sober wetgevingsbeleid dat slechts dan tot nieuwe wetgeving wordt overgegaan indien onduidelijk vaststaat dat daaraan een duidelijke maatschappelijke behoefte bestaat. Aangezien deze niet is gebleken bij grotere kredieten, is de bestaande beperking van de werkingssfeer gehandhaafd.

4.1.2.3 Hypothecaire kredietverlening

In de tweede alinea ontbrak de passage die begint met «Een ander deel van de CCA».

De derde alinea luidde:

De commissie WCGK meent dat de wet in ieder geval van toepassing moet zijn op hypothecaire kredieten die consumptief worden aangewend, terwijl de VFN-leden van de Commissie aansluiting bij de concept-EEG-richtlijn voorstellen. Volgens hen is bij hypotheek niet gebleken van een maatschappelijke behoefte en zal de WCK op dit punt onevenredige lasten op de bedrijven leggen voor zover deze hypothecaire leningen tot f 40 000 verstrekken. Voorts menen deze leden dat het specifieke karakter van hypotheek ertoe leidt dat kredietgevers zorgvuldig handelen. De vertegenwoordigers van de consumentenorganisaties en van de NVVK in de Commissie zijn overigens van oordeel dat de WCK op al het aan consumenten verstrekte krediet, en dus ook op alle hypotheek, van toepassing zou moeten zijn.

In plaats van de vijfde tot en met de negende alinea stond de volgende tekst:

Bij nadere overweging stelt de regering ten aanzien van hypotheek een andere benadering voor dan in het voorontwerp is gevolgd; deze

komt tegemoet aan de verlangens die van verschillende zijden zijn vernomen. Daarbij is van belang dat de vertegenwoordigers van hypotheeknemers de bereidheid hebben geuit om door middel van zelfregulering met betrekking tot de *gehele* hypotheekmarkt te komen tot verdere consumentenvoorlichting en -bescherming. Mocht in genoegzame mate een effectieve zelfregulering met betrekking tot de werving, de voorlichting (met name de effectieve rente) en bepaalde contractvoorwaarden voor de gehele hypotheekmarkt tot stand komen, dan kan dit een aanvaardbaar alternatief zijn voor de (vrij stingente) regeling die het voorontwerp voor een (klein deel van) de hypotheekmarkt (namelijk tot f 40 000) kende. Wij hebben daarom besloten een ambtelijke stuurgroep te formeren onder voorzitterschap van Economische Zaken, waarvan behalve vertegenwoordigers van de Ministers van Justitie en Financiën ook een vertegenwoordiger van de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer deel zal uitmaken.

Deze stuurgroep heeft als taak om in overleg met het betrokken bedrijfsleven de totstandkoming van genoemde zelfregulering te bevorderen. Het resultaat zal met consumentenorganisaties worden besproken. Deze stuurgroep zal uiterlijk 1 januari 1987 aan de betrokken bewindslieden moeten rapporteren of de alsdan tot stand gekomen zelfregulering een volwaardig alternatief is voor het stelsel van het voorontwerp ten aanzien van hypotheeken. Is dit laatste naar het oordeel van de betrokken bewindslieden niet het geval, dan zullen hypotheeken tot f 40 000 alsnog onder het wetsvoorstel worden gebracht en zal ook de vermeldingsplicht ten aanzien van de effectieve rente voor alle hypotheeken alsnog wettelijk worden geregeld.

De hier uiteengezette beleidslijn komt overeen met de benadering die geschetst is in het rapport Deregulering en consumentenbeleid, dat onlangs door het kabinet is aanvaard. In eerste instantie wordt het bedrijfsleven de gelegenheid geboden zelf maatregelen te treffen, en indien dit niet tot bevredigende resultaten leidt, gaat de overheid zelf tot regulering over. In het onderhavige geval is deze benadering des te aantrekkelijker omdat de zelfregulering potentieel een veel groter bereik kent dan het onderhavige wetsvoorstel.

De termijn van 1 januari 1987 als uiterste datum voor de totstandkoming van de zelfregulering is in de eerste plaats opgenomen om de branche te prikkelen binnen een onafzienbare periode met een alternatief te komen voor het stelsel van het voorontwerp. Voorts is de toetsingsdatum zodanig gekozen dat, naar verwachting, nog tijdens de behandeling van de WCK door de Tweede Kamer de (zelf-)regulering ten aanzien van hypotheeken, voor zover deze verstrekt worden aan consumenten, in zijn definitieve vorm kan worden vastgesteld.

4.1.2.4. Krediet op «zachte» voorwaarden

De *derde alinea* luidde als volgt:
Wij kunnen ons vinden in de kritiek dat een op vijf procent rente gefixeerde vrijstellingsnorm wellicht een te strak keurslijf is voor kredietverlening op zachte voorwaarden, waaronder met name de sociaal getinte kredietverlening kan worden gerekend. De voorstellen van de Commissie WCGK ter zake van kredietverlening door werkgevers spreken echter niet aan vanwege de differentiatie in regelgeving die daarvan het gevolg zou zijn. Evenmin nemen wij het voorstel van de CCA over, aangezien niet vaststaat dat kredietverlening door werkgevers steeds op zachte voorwaarden, bij voorbeeld ten aanzien van de kredietprijs, geschiedt.

4.1.2.9. Polis- en effectenbelening

De laatste volzin van de *tweede alinea* luidde: Daarom zal de wet niet van toepassing zijn op effectenbeleningen, mits de krediet som niet hoger is dan de waarde van de onderliggende effecten.

4.2.1. Vergunningseisen

De *eerste alinea*, onder c, luidde: c. de deskundigheid met betrekking tot het verlenen van kredieten onvoldoende is;

de tekst van het huidige onderdeel c werd aangeduid met een d.

De *derde en vierde alinea* luidden: *ad a.* Deze weigeringsgrond spreekt voor zichzelf.

ad b. Met de hiergenoemde weigeringsgrond wordt bereikt dat ongewenste elementen van de markt kunnen worden geweerd.

De *vijfde alinea* luidde:

ad c. Het wordt van belang geacht dat de kredietverlening serieus en deskundig wordt opgezet.

Dit zal onder andere worden getoetst door de aanvrager de standaardteksten van prospectus en akte die hij wil gaan gebruiken over te laten leggen. Die moeten aan de bepalingen van de wet voldoen.

De huidige alinea betreffende weigeringsgrond c was opgenomen ad d.

De op een na laatste alinea ontbrak.

4.3.1.1. Reclamevoorschriften

De eerste volzin luidde: voor de werving zullen door de minister regels worden gesteld.

4.3.1.3. Het effectief kredietvergoedingspercentage op jaarbasis

De vindplaats van het in de derde volzin bedoelde wetsontwerp tot wijziging van de WAS en de WCGK was opgegeven als volgt: (kamerstukken II, 16 981). De vermelding van vindplaatsen in de kamerstukken en handelingen in de vierde volzin ontbrak.

4.3.2. Kredietbemiddeling

In de *vierde alinea* ontbraken de drie laatste volzinnen, evenals de eerste twee volzinnen van de *vijfde alinea*. De eerste volzin van de *vijfde alinea* luidde: Zoals reeds is aangegeven zijn de voorschriften ten aanzien van prospectus en reclame mede van toepassing op bemiddelaars.

In de *vijfde alinea*, vijfde volzin, ontbraken de woorden «en kan een gespreide uitbetaling worden geregeld.» In de zesde volzin van die alinea ontbrak het woord «(provisie-jacht)». Voorts ontbraken in deze alinea de zevende, achtste en negende volzin.

De *zevende alinea* luidde: Wij zijn van mening dat het voorgaande, samen met de verantwoordelijkheid van de kredietgever voor de acceptatiebeslissing, vooralnóg voldoende moet zijn om tegen bepaalde minder gewenste aspecten van kredietbemiddeling op te kunnen treden.

4.3.3.2. Budgetanalyse

In de *derde alinea*, vierde volzin, was in plaats van «Nationaal Instituut voor Budgetvoorlichting NIBUD») sprake van: het NIBUD.

4.3.3.3. Kredietregistratie

In plaats van de tweede volzin van de *vijfde alinea* en de *zesde alinea* stond de volgende tekst:

Daarom zullen professionele kredietgevers doorgaans geen belemmering ondervinden bij toelating tot het registratiesysteem, en ook zal om diezelfde reden niet licht tot roeyment van een deelnemer worden overgegaan.

Niettemin is het nooit geheel uit te sluiten dat zo iets voorkomt. Dan zal steeds per geval beoordeeld moeten worden wat de gevolgen zijn voor de vergunning. In ieder geval betekent niet-toelating tot of schrapping uit het BKR niet automatisch weigering c.q. intrekking van de vergunning. De minister en het BKR hebben ieder een eigen verantwoordelijkheid. Het is in theorie denkbaar dat er niet bij de BKR aangesloten vergunninghouders zullen bestaan. Wenselijk is dit zeker niet; in overleg met het BKR zal worden getracht dit soort situaties te voorkomen.

De zesde tot en met tiende alinea ontbraken.

4.4.2.1. Algemeen (nietigheden)

In plaats van de vierde tot en met zevende volzin stond de volgende tekst:

Naar onlangs bekend werd zal het betrokken deel van het nieuwe BW het eerst in het eind van de tachtiger jaren ingevoerd worden. Hierdoor zal naar verwachting ten aanzien van bedoelde bedingen een leemte ontstaan, omdat de beoogde datum van inwerkingtreding van de WCK 1 januari 1988 is. Omdat de periode tussen de inwerkingtreding van beide wetten naar huidige inschatting niet erg groot zal zijn, achten wij het verantwoord thans geen aanvullende voorziening in de WCK te treffen.

4.4.3.3. Advisering over maximumtarief

In de vijfde alinea, tweede volzin, stond in plaats van «de beide adviescommissies»: deze adviescommissie. De laatste volzin van deze alinea ontbrak.

4.4.5.2. Verhouding tot nieuw BW

De vierde en vijfde volzin luiden: Naar onlangs is komen vast te staan zal invoering van het nieuw BW aan het eind van de tachtiger jaren te verwachten zijn. Dit betekent dat er in het onderhavige voorstel niet zonder meer van kan worden uitgegaan dat het nieuw BW geldend recht is ten tijde van de invoering.

4.6. Schuldbemiddeling

In de derde alinea, derde volzin, ontbrak «een aantal beroepsbeoef-

naren, met name» en «(Stb. 1957, 233)». De laatste volzin van de derde alinea luidde: Eerste ondergetekende zal overigens bevorderen dat op korte termijn een wetswijziging wordt ingediend om de geschetste problematiek op te lossen, opdat ook de overige onderdelen van genoemd wetsvoorstel snel in werking kunnen treden.

De laatste volzin van de paragraaf luidde: Voor een verdere toelichting zij verwezen naar de kamerstukken 16 215, nr. 6.

4.8.1. Klachten

De laatste alinea luidde: Ten aanzien van de rechterlijke competentie in burgerlijke zaken wordt voorts nog het bestaande systeem voor huurkoop enerzijds (de artikelen 125g en volgende van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering) en geldeningen anderzijds gecontinueerd.

4.8.3. Aanpassing Colportagewet

Deze paragraaf ontbrak.

II. ARTIKELLEN

Artikel 1 (definities)

onderdeel a: de krediettransactie

In de passage die begint met «Goederenkredieten» ontbraken de tweede, derde en vierde volzin. De laatste zinsnede van de elfde alinea van die passage luidde: waar postorderkrediet een voorbeeld van is.

onderdeel j (kredietvergoeding)

Het slot van de eerste volzin luidde: (artikelen 40–42). De laatste drie volzinnen ontbraken.

Artikelen 5–8 (gemeentelijke kredietbanken)

In de toelichting bij artikel 5 ontbrak de vindplaats van de Wet gemeenschappelijke regelingen.

Artikelen 8–19 (de vergunning)

De alinea betreffende artikel 11, tweede lid, ontbrak.

In de eerste alinea betreffende artikel 12 luidde de laatste volzin: in de derde onderscheidenlijk vierde plaats zal tot weigering worden beslist indien er gegronde reden is om aan te nemen dat de kredietverlening niet voldoende deskundig zal plaatsvinden onderscheidenlijk dat de aanvrager niet voor eigen rekening en risico zal optreden.

In de tweede alinea, tweede volzin, betreffende artikel 12 stond in plaats

van «derde weigeringsgrond»: vierde weigeringsgrond.

In de alinea betreffende artikel 13 stond in de tweede volzin in plaats van «Dit voorschrift geldt ook»: Deze bepaling is van overeenkomstige toepassing.

In de eerste volzin van de tweede aan artikel 15 gewijde alinea luidde de bijzin: dan wel indien de kredietverlening niet voldoende deskundig plaatsvindt of de vergunninghouder niet voor eigen rekening en risico krediet verleent, en stond aan het slot tussen de haakjes: (artikel 16, eerste lid).

In de toelichting bij artikel 17, onderdeel b, luidde het slot van de eerste volzin: dan wel ondeskundige kredietverlening.

Artikel 26

In de eerste alinea, eerste volzin, stond in plaats van «alsmede in regels»: alsmede in door de minister te stellen regels.

De eerste twee volzinnen van de derde alinea luiden: De voorschriften zijn in vergelijking tot artikel 43 van de WCGK voorts op enkele punten aangevuld. In de eerste plaats is de ministeriële bevoegdheid tot het stellen van regels thans uitdrukkelijk geclausuleerd door toevoeging van: «in het belang van een goede voorlichting».

In de vierde volzin van de derde alinea stond in plaats van «bepaald dat in elk geval (...) dient te zijn opgenomen»: bepaald dat de minister in elk geval (...) dient op te nemen.

Artikelen 34–39 (kredietvergoeding en betalingen)

In de toelichting bij artikel 35, eerste alinea, luiden de vijfde en zesde volzin: Ten einde op dit punt meer duidelijkheid te scheppen is thans in artikel 35, eerste lid, van het wetsvoorstel uitdrukkelijk bepaald, dat de maximum kredietvergoeding door de minister worden vastgesteld «ten einde het aanvaarden door kredietgevers van te grote risico's tegen te gaan». Met andere woorden: de minister mag de maximumtarieven niet stringenter vaststellen dan nodig is vanuit deze doelstelling en dus bijvoorbeeld niet om anderszins de bedrijfs- of beroepsuitoefening van de kredietgevers te beïnvloeden.

De huidige achtste en negende volzin («Daarnaast.....indexatiemethode») ontbraken.

Artikelen 45-46 (schuldbemiddeling)

De eerste twee volzinnen luiden: dit hoofdstuk komt in grote lijnen overeen met hoofdstuk IIIA van de WCGK zoals deze wordt gewijzigd ingevolge de nog niet in werking getreden wet van 1 juni 1983 (St. 297).

De laatste volzin luidde: Gelet op het bovenstaande moge hier dan ook worden verwezen naar de memorie van toelichting bij de zoëven genoemde wijzigingswet (kamerstukken II, 1981/82, 16 215, nr. 3).

Artikel 47 (beroep)

De tekst luidde:

Het artikel volgt de standaardbepalingen ter zake van het beroep op het College van Beroep voor het bedrijfsleven, die zijn opgenomen in richtlijnen, behorende bij de memorie van toelichting van het ontwerp van een wet tot wijziging van de Wet administratieve rechtspraak bedrijfsorganisatie (kamerstukken II, 1984/85, 18 798, nrs. 1-9) waarvan reeds sprake was in het algemeen deel, onder 4.8.2. Mocht de verdere behandeling van het bedoelde wetsvoorstel daartoe aanleiding geven dan zal uiteraard de onderhavige bepaling van de WCK nog worden bijgesteld.

Artikelen 48-54 (de Adviescommissie consumentenkrediet)

In de alinea betreffende *artikel 48* ontbraken de tweede, derde en vierde volzin («Een uitzondering (...) worden uitgebracht.»).

Artikel 67

De eerste twee volzinnen luiden:

Er is een nauw verband tussen de WAS en de WCGK enerzijds en de Colportagewet anderzijds. Dit komt reeds tot uiting in artikel 1, onder a en b, van de Colportagewet, waar een groot aantal in de WAS en de WCGK gebezigde definities zonder meer voor de toepassing van het bij en krachtens de Colportagewet bepaalde wordt opgenomen, hetgeen elders in die wet doorwerkt.

De laatste volzin van de eerste alinea luidde: Voor wat betreft de reikwijdte van de Colportagewet is er daarbij van uitgegaan dat die wet dient aan te sluiten bij het bereik van de WCK.